

Παρακμή και κατάρρευση

Του **ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΤΑΓΚΟΥ**

Απορροφημένος στα προβλήματα της αδιέξοδης «διαπραγμάτευσης» με τους δανειστές, αλλά και των συνεπειών της στην οικονομία της χώρας, ο πρωθυπουργός δεν φαίνεται να αντιλαμβάνεται ότι γύρω του καταρρέει το σύμπαν. Από την Υγεία ως τις συγκοινωνίες και από την Παιδεία ως την ασφάλεια του πολίτη, η καθημερινότητα μετατρέπεται σταδιακά σε εφιάλη, καθώς οι σχετικοί μηχανισμοί αδυνατούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των καιρών για διάφορους λόγους. Τα κονδύλια δεν επαρκούν, δεν έγιναν οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, η ανικανότητα και η αδιαφορία είναι διάχυτες και τελευταία η ιδεοληψία επιβάλλει τους δικούς της κανόνες λειτουργίας.

Πολλά από τα στελέχη που έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη της διοίκησης, σε πολλούς τομείς, πιστεύουν ακράδαντα ότι οι μεγάλες αναπνερές του κράτους και της κοινωνίας οφείλονται στον καπιταλισμό και θα διορθωθούν αν θέσουν σε εφαρμογή το κράμα των δικών τους απόψεων. Λίγο από σοβιετισμό, μία δόση από λατινοαμερικανικό μαρξισμό ανακατωμένο με λαϊκισμό, κάτι από αναρχισμό, μπόλικη σοσιαλθολούρα, αρκετές σταγόνες αυταρχισμού και πολλή άγνοια! Με αυτή την έννοια, ό,τι δεν καταρρέει ήδη, απειλείται με κατάρρευση με την επόμενη απόφαση κάποιου υπουργού, με ένα νέο νομοσχέδιο, που θα θεσμοθετεί άμεσα ή έμμεσα την ισοπέδωση προς τα κάτω, την επαναφορά αναχρονιστικών διατάξεων και τη δικαίωση συνδικαλιστικών ή συντεχνιακών απαιτήσεων, που τις περισσότερες φορές

αναπαράγουν την αναξιοκρατία.

Αναμφίβολα, η έλλειψη χρημάτων είναι ένας σοβαρός παράγων της κατάρρευσης των δομών και των μηχανισμών. Εξίσου αναμφίβολα, η ευθύνη της κυβέρνησης είναι μεγάλη και σ' αυτό, αφού η επιμονή της στις προεκλογικές εξαγγελίες και υποσχέσεις έχει προκαλέσει ουσιαστικά στάση πληρωμών στο εσωτερικό. Έχει ξύσει τον πάτο του βαρελιού γιατί αδυνατεί ή δεν θέλει να κάνει την απαιτούμενη στροφή (κωλοτούμπα). Ο Αλ. Τσίπρας όμως, οι υπουργοί του και τα κομματικά στελέχη είναι κυριολεκτικά ασυγχώρητοι για την απίστευτη ασυναρτησία που διακρίνει τις δηλώσεις και τις ενέργειές τους σε όλους τους τομείς, προσπαθώντας να συνδυάσουν την ανικανότητα με την εγκαθίδρυση του δικού τους κομματικού κράτους. Είναι φανερό ότι τους λείπει στοιχειώδες know how.

Υπάρχουν οι λόγοι για την εικόνα που παρουσιάζει η κυβέρνηση, αλλά η ανάλυσή τους δεν θα προσφέρει τίποτα. Ακόμη και αν η λεγόμενη διαπραγμάτευση φτάσει σε «αίσιο» τέλος, οι επιδόσεις της πολύ δύσκολα θα βελτιωθούν. Η διαπίστωση ότι το περιθώριο έφτασε στην εξουσία στην Ελλάδα και μάλιστα στηρίζεται από μεγάλο μέρος της κοινής γνώμης, αρκεί. Το χειρότερο είναι ότι όλα όσα αναφέρθηκαν αφορούν επίσης την εξωτερική πολιτική και την εθνική άμυνα σε μία εποχή που χρειάζεται μεγάλη προσοχή και κεραίες τεντωμένες. Η Ελλάδα δεν είναι σε θέση να καλλιεργεί αντιπαλότητες με παραδοσιακούς συμμάχους, να αμφισβητεί τη θέση της στη Δύση, να τρέφει τον λαό της με λαϊκισμούς, δοξασίες και βλακώδη συνθήματα,

να δημιουργεί ανεδαφικές προσδοκίες και να επιδεικνύει αστήρικτο μικρομεγαλισμό. Οι δυνατότητές της είναι συγκεκριμένες -πολύ μικρές στη σημερινή συγκυρία- και όποιος έχει κάπως ασχοληθεί με την ιστορία του νεοελληνικού κράτους καταλαβαίνει το γιατί.

Πολύ απλά, μία χώρα ουσιαστικά χρεοκοπημένη, που εξαρτάται πλήρως από τους δανειστές της, έχει εκχωρήσει αυτοβούλως (και ευτυχώς) μέρος της κυριαρχίας της στους μηχανισμούς της Δύσης, στον περίγυρό της έχει διαλυθεί το σύμπαν (αραβικός κόσμος), η λαθρομετανάστευση αποτελεί τεράστιο πρόβλημα, στη γειτονία της (Βαλκάνια) η ένταση και η αστάθεια (Αλβανία, ΠΓΔΜ) βρίσκονται σε όξυνση, αντιμετωπίζει μία μόνιμη απειλή (Τουρκία) και έχει επανέλθει ένα ψυχροπολεμικό κλίμα (ΗΠΑ, Ρωσία, Ευρώπη), δεν έχει την πολυτέλεια να υποδύεται το ποντίκι που βρυχάται, ειδικά απέναντι στους συμμάχους της. Ιδιαίτερα με ασυναρτησίες περί εκχώρησης στις ΗΠΑ βάσης και εκμετάλλευσης πετρελαίων, την ίδια ώρα που τις εξοργίζουν με την ιστορία Επρού, κοιτάζοντας ταυτόχρονα προς τη Ρωσία και απειλώντας την Ευρώπη με ελεύθερο πέρασμα τζιχαντιστών. Πολλοί γελούν, αλλά πρόκειται για συμπεριφορά που δεν ταιριάζει σε σοβαρό κράτος.

Ως πρωθυπουργός, ο Αλ. Τσίπρας δεν έχει το δικαίωμα να αδιαφορεί ή να ανέχεται όλα αυτά, όταν η χώρα κοντεύει να σκάσει στα κέρια του. Οι τέσσερις μήνες στην εξουσία είναι αρκετοί για να δει την πραγματικότητα και πάντως σίγουρα δεν εκλέχτηκε για να την αποφεύγει.